

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet åsidosätter principen om god förvaltningssed som föreskrivs i artikel 41 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och sökandenas rätt till försvar.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF och motiveringsskyldigheten, eftersom den underlät att tillämpa testet för marknadsekonomiska aktörer (nedan kallat MEA-testet) och istället tillämpade *Altmark*-testet på affärsförbindelsen mellan Cagliaris flygplats och sökandena, inklusive de påstådda utbetalningarna av stöd trots att dessa utbetalades med stöd av de avtal som ingåtts före antagandet av lag 10/2010.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen genom att inte tillämpa MEA-testet på avtalen mellan Cagliaris flygplats och sökandena med motiveringen att regionen Sardinien endast var en minoritetsaktieägare i Cagliaris flygplats.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF då den underlät att identifierade Cagliaris flygplats som en stödmottagare.
5. Femte grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF, även om det antas att Cagliaris flygplats inte var en mottagare enligt lag 10/2010, eftersom den även enligt sitt eget antagande att Cagliaris flygplats var ett passivt "instrument" för regionens medel skulle ha tillämpat MEA-testet på regionen Sardiniens agerande.
6. Sjätte grunden: Även om det vidare antas att lag 10/2010 avser tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och MEA-testet inte är tillämpligt så skulle det angripna beslutet ändå åsidosätta artikel 107.1 FEUF, eftersom det däri felaktigt anses att betalningar för marknadsföringstjänster är en dold subvention för tillhandahållandet av luftfartsvägar.
7. Sjunde grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF då den underlät att vara selektiv.
8. Åttonde grunden: Även om tribunalen skulle finna att det fanns stöd så åsidosatte kommissionen artikel 107.1 FEUF och artikel 108.2 FEUF genom att göra ett uppenbart fel när den instruerade medlemsstaterna om fastställandet av storleken på den del av stödet som kan återkrävas.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2017/1861 av den 29 juli 2016 om statligt stöd SA.33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Italien – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster (tjänst av allmänt ekonomiskt intresse) (EUT L 268, 2017, s. 1).

Överklagande ingett den 29 december 2017 – Sports Group Denmark mot EUIPO – K&L (WHISTLER)

(Mål T-836/17)

(2018/C 063/30)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Danmark) (ombud: advokaten E. Skovbo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "WHISTLER" – Registreringsansökan nr 12 870 648

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 18 oktober 2017 i ärende R 311/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogilla invändningen i dess helhet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 8 januari 2018 – Deutsche Lufthansa mot kommissionen

(Mål T-1/18)

(2018/C 063/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deutsche Lufthansa (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Völcker och J. Ruiz Calzado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 oktober 2017 i ärende nr M.8633 – *Lufthansa/Certain Air Berlin Assets, kommissionsbeslut i enlighet med artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 och artikel 57 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*,
- i andra hand, ogiltigförklara punkt 44 c i det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen hade inte befogenhet att i enlighet med artikel 7.3 i koncentrationsförordningen⁽¹⁾, besluta att Lufthansa kunde förvärva luftfartyg från utomstående leasegivare som dessa leasegivare hade hyrt av NIKI eller dess moderbolag Air Berlin, förutsatt att Lufthansa tillhandahöll luftfartygen till NIKI eller en alternativ förvärvare av NIKI – om NIKI transaktionen inte skulle komma att genomföras av någon anledning (nedan kallat villkoret) – enligt marknadsvillkor, eftersom förvärv av luftfartyg inte utgör delvist genomförande.

Sökanden hävdar att kommissionen inte hade befogenhet att göra gällande villkoret enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen, eftersom Lufthansas förvärv av luftfartyg från en utomstående part inte hade någon koppling till NIKI transaktionen⁽²⁾ och inte utgjorde ett delvis "genomförande" av det planerade förvärvet av NIKI, vilket hade krävt dispens från bestämmelsen i artikel 7.1 i koncentrationsförordningen.